

Medewerking gevraagd voor

ONDERZOEK VAN FOSSIEL PALMHOUT

In Grondboor en Hamer van 1956 schreef ik een artikeltje over de vondst van fossiel palmhout bij Eibergen.

Sindsdien zijn we natuurlijk wel iets meer hierover te weten gekomen, maar de juiste bepaling van de soort, de vergelijking met recente palmen en de plaats van herkomst - dus de oorspronkelijke groeiplaats - stuiten nog op grote moeilijkheden.

Onlangs was de palaeo-botanicus, Prof. Jonker uit Utrecht, in ons museum en hij acht dit probleem belangrijk genoeg om daarnaar een onderzoek te laten doen. Hierbij is de medewerking van alle vinders van fossiel palmhout noodzakelijk, omdat in de eerste plaats belangrijk is te weten waar dit gevonden is.

Wij zouden het dus zeer op prijs stellen op korte termijn van u te vernemen:

- a. de juiste vindplaats van uw stuk(ken), zo mogelijk ook de datum.
- b. de afmetingen van de gevonden stukken.
- c. eventueel verdere bijzonderheden, die voor dit onderzoek van belang kunnen zijn.

Wilt u uw gegevens zenden aan ondergetekende? Bij voorbaat hartelijk dank.

G.M. Roding

Natuurhistorisch Museum en Vivarium
Enschede.

Rectificaties bij het artikel

ZWERFSTENEN AFKOMSTIG UIT HET MAINZER BECKEN

door A.G. Koenderink

In mijn bovengenoemd artikel zijn een paar storende fouten geslopen; er komen enkele foutieve benamingen voor, waarop de heer Roding mij attent maakte.

Het is me gebleken, dat in de monstercollectie welke ik uit Wiesbaden heb mee gebracht verschillende foutieve benamingen voor kwamen (foutieve determinaties).

Bij afbeelding 1 moet niet staan Turritella incrassata, maar Cerithium sp.

Bij afbeelding 2 Spondylus sp. moet staan foto 3 en als benaming schelp behorend tot de Pectininae.

Bij afbeelding 3 moet staan afbeelding 2, Clausilia sp. vervalt en wordt gastropode. Verder moet Misbacher Sande zijn: Mosbacher Sande.

Op bladzijde 197 moet staan voor Helix sp., Kern van Helix sp. Dreisensia moet zijn Dreissensia, dit moet op pag. 200 en 201 ook verbeterd worden.

In de tekst:

Pagina 193: Leda Deshaytsiana moet zijn Leda deshavesiana.

Neritia moet zijn Nerita, Mainz-Schotten moet zijn Schotter.

In de zin: De uit deze formatie stammende Turritella incrassata (zie afb.) Pecten sp. en Perna sp. behoren... moet aldus gelezen worden: van de uit deze formatie stammende Turritella incrassata, Pecten sp. en Perna sp. behoren de laatste twee tot de in ons land gevonden soorten.

Pagina 194: de zin: "De brakwatervormen zijn verdwenen" vervalt. De volgende zin moet aldus gelezen worden: Gidsfossielen zijn: Melanopsis fritzei, Theodosus gregaria, en verder komen specimen voor van de geslachten: Viviparus, Pachystoma, Phasianella.

Enkele regels lager moet: Voor het Mioceen en Onder-Pliocene moet

worden: Van het Mioceen en Onder-Pliocene.

Op pagina 195: In Büdenheim zijn ook de Mosbacher Sande enz.

Op pagina 199 staan de bijschriften wat eigenaardig: Vindplaatsen van zwerfstenen uit het Mainzer Becken moet staan bij het kaartje van Ned.

Pagina 202 literatuurlijst: F. Sandberger, Die Conchylien.

A.G. K.

BOEKBESPREKINGEN

Aanvullende hoofdstukken over de

GEOLOGIE VAN NEDERLAND Deel IV

Dr. F.J. Faber, m.i.

Dit vierde deel, "aanvullende hoofdstukken", zoals Prof. Faber het bescheiden noemt, is een kapitaal boekwerk van ruim 600 pagina's.

Het prettigste van de tot nu toe verschenen vier delen is, dat men elk deel volkomen afzonderlijk van de anderen kan lezen. Natuurlijk loopt er een algemene leidraad door de vier werken, maar toch is in elk deel alles toch zodanig besproken, dat wanneer men de vorige delen niet bezit men toch een goed inzicht krijgt in de behandelde onderwerpen. De schrijftrant van dit boek is zodanig, dat het steeds weer tot lezen noodt, ondergetekende heeft kans gezien dit boek in twee avonden door te lezen, toch "slaat men niet dicht" bij het lezen. Dit is een bijzonder compliment voor dit boek.

Wat ons steeds weer opvalt in de boeken van Prof. Faber is de overzichtelijke bespreking van de landschappen, hoe gemakkelijk vervalt men hierbij niet in droge opsommingen van feiten. De schrijver heeft echter de bijzondere gave om de gegevens op een logische en verteerbare manier op te dienen.

Ieder die dit boek leest, krijgt het gevoel dat hij weer bijgewerkt is en weer beschikken kan over de nieuwste feiten en gegevens.

De manier waarop de schrijver in hoofdstuk VIII (Grond- en Bodemwater) het vraagstuk van de wichelroede aanroert is bijzonder juist. Hier distancieert de schrijver zich volkomen van de categorie van "aardstralen bestrijders" maar erkent de mogelijkheid van de bijzondere begaafdheid (of gevoeligheid) van de eerlijke wichelroedeloper. Het is bijzonder juist om tussen deze twee categorieën een duidelijke grens te trekken.

Wij willen dit werk onze lezers bijzonder aanbevelen!

Rö.